

РЕШЕНИЕ

№ 7698

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9698** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу Решение № 20159945 от 20.07.2021 г., постановено по НАХД № 5755/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 135 - ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № СО-33-Е-21-01-010 от 24.02.2021 г., издадено от кмета на Столична община (СО), с което на основание чл. 209 а, ал. 4 от Закона за здравето (ЗЗ) на Е. В. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., за нарушение на чл. 209 а, ал. 1 от ЗЗ.

В касационната жалба са изложени съображения, че нарушението е описано точно и ясно, с всички съставомерни признаци и съответната квалификация. Моли решението на СРС да се отмени като неправилно и да се постанови ново, с което да се потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Е. С., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е приел от фактическа страна, че на 11.01.2021 г. била извършвана проверка на търговските обекти находящи се в [населено място] на [улица] от служители на Столичен инспекторат към Столична община и Общинска полиция относно спазване на противоепидемичните мерки. Около 10:25 часа св. А. А. - старши инспектор към Столичен инспекторат и колегата ѝ - св. И. М. влезли в търговски обект - ресторант и магазин, находящ се в [населено място], [улица], за да извършат проверка. Същите установили, че в обекта се намират две лица - мъж и жена. Жената имала поставена предпазна маска на лицето, която покривала устата и носа ѝ, а мъжът нямал поставена предпазна маска или друго предпазно средство на лицето. На Е. В. С. бил издаден АУАН №21-01-010/11.01.2021 г., а въз основа на него и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, аргументирано със следните основни доводи: към конкретната дата въпросните мерки са въведени с действащата Заповед на Министъра на здравеопазването № РД- 01-675/25.11.2020 г., но същата не е посочена в съставения при проверката акт за установяване на административното нарушение, а за пръв път в наказателното постановление. Също съдът е приел, че в акта за установяване на нарушението не е посочено изрично, че се касае за търговски обект на закрито, в който било задължително носенето на маска.

Решението на СРС е правилно.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, който в редакцията му, действала към момента на извършване на нарушението (ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.), предвижда административно наказание глоба от 300 до 1000 лв. за нарушаване или неизпълнение на въведени с акт на министъра на здравеопазването или на директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или, ал. 2, освен ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗЗ (прил.ред., ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.) при възникване на извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването въвежда противоепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион. В съставения АУАН не е посочена Заповед № РД-01-675/25.11.2020 г. на министъра на здравеопазването, с която са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I, 7 от същата, е въведено и задължение за всички лица, които се намират в закрити или на открити обществени места в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, търговски обекти, паркове, църкви, манастири, храмове, зали, улици, автобусни спирки и др., да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата, в т.ч. кърпа, шал и др. Процесната заповед е

посочена едва с издаването на НП, което се явява съществено процесуално нарушение, нарушаващо правото на защита на наказаното лице.

АУАН и процесното НП не съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. В АУАН не са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като заповедта на министъра, която е нарушена, и това, че обектът, в който е санкционирано лицето е на закрито обществено място. За пръв път това обстоятелство е посочено в НП, но неясно при каква проверка е установено това и кои точно служебни лица. За конкретните обстоятелства, описани в НП, фактически не е образувано административно-наказателно производство чрез съставянето на АУАН от компетентни длъжностни лица.

Нарушението не е индивидуализирано в достатъчна степен в акта за установяването на нарушението, така че да може лицето да разбере какво е нарушило. Изводът, че АУАН и издаденото въз основа на него НП, са издадени при съществени процесуални нарушения, водещи до тяхната отмяна, направен от СРС, е правилен и обоснован.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и доколкото от ответника не се претендират разноски по делото, то такива не следва да присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20159945 от 20.07.2021 г., постановено по НАХД № 5755/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 135 - ти състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: